

λύσσα

λύσσα, η, ουσ. [<αρχ. λύσσα], η λύσσα. **1.** παράφορη μανία, υπερβολική οργή: «σ' έχει μια λύσσα, που και να σε πνίξει με τα ίδια του τα χέρια, δε θα το ευχαριστηθεί || τον χτυπούσε με τόσο λύσσα, που παραλίγο να τον σκότωνε». **2.** έντονο ερωτικό πάθος, παράφορη σεξουαλική μανία: «έχει τέτοια λύσσα μ' αυτή τη γυναίκα, που, αν δεν την κάνει δική του, θα τρελαθεί || μόλις την έριξε γυμνή στο κρεβάτι, έπεσε με λύσσα επάνω της». **3.** μεγάλος πόθος, μεγάλη λαχτάρα να αποκτήσει κανείς κάτι: «έχει τέτοια λύσσα μ' αυτό τ' αυτοκίνητο, που, αν δεν τ' αγοράσει, θα πεθάνει απ' τη στενοχώρια του». **4.** έντονη προσκόλληση σε κάτι: «έχει λύσσα με το υποβρύχιο ψάρεμα || έχει λύσσα με τη ρουλέτα». **5.** υπερβολική πείνα: «έχω τέτοια λύσσα, που μπορώ να φάω ένα βόδι στην καθισιά». **6.** (ως επίρρ. για φαγητά) πολύ αλμυρό: «το φαγητό είναι λύσσα».

- *άφρισε απ' τη λύσσα του*, οργίστηκε πάρα πολύ, κυριεύτηκε από εκδικητική μανία, παραφρόνησε: «μόλις έμαθε πως η γυναίκα του τον απατούσε, άφρισε απ' τη λύσσα του».

- *κακιά λύσσα! ή λύσσα κακιά!* λέγεται στην περίπτωση που γίνεται έμμονη ιδέα σε κάποιον να κάνει ή να αποκτήσει κάτι: «κακιά λύσσα αυτός ο άνθρωπος με τα ταξίδια! || λύσσα κακιά απ' τη μέρα που γνώρισε αυτή τη γυναίκα κι είναι έτοιμος ακόμα και να την παντρευτεί!». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *αμάν πια* ή το *εβρε* ή το *πω πω*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας